

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 8.02.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Nenada Stojkovića

Svedok je prvi put došao na Kosovo u februaru 1997. Na početku bombardovanja svedok je bio komandir četvrte čete 37 odreda PJP, koja je imala četiri voda: komandir prvog voda je bio Nenad Ilić, drugog voda Zoran Janković, trećeg voda policajac Bogdanović iz Lebane, četvrti vod nije imao komandira a komandir petog voda je bio Saša Cvetanović. Svedokov zamneik je bio Goran Veličković. Svedok je bio raspoređen u Orahovcu/Rahovec. Uputstva za postupanje u vreme rata i bombardovanja dobio je 22. ili 23.03.1999. od komandanta 37 odreda PJP, optuženog Mitrovića. Tada je komandant 37 odreda pozvao sve komandire četa u komandu odreda u kasarni VJ u Prizrenu i dao im uputstva kako da se ponašaju u slučaju bombardovanja i konkretne zadatke za akcije protiv šiptarskih terorista, i to: „konkretne zadatke svakoj jedinici, savkom komandiru čete, ko će na kom pravcu u protiv-terorističku borbu i ujedno nam je podelio šifranike za razgovor, podelio nam je oznake kako bi se razlikovali, znači to su trakice za obeležavanje na rukama, podelio nam je razgovornike za šifrovano vođenje razgovora. To su knjižice preko kojih se mi sporazumevamo šifrovano, da ne ide to otvoreno, tako da se oni razlikuju za svaki dan, razlikuju se za svaki konkretan slučaj...“ Zadatak čete je bio čišćenje terena i neutralisanje 122 i 124 brigade OVK u trouglu Orahovac-Suva reka/Suharekë-Prizren iz pravca Orahovca/Rahovec. Akcija je počela 25.03.1999. godine, rano ujutro. Svi pripadnici PJP koji su učestvovali u toj akciji nosili su zelene maskirne uniforme, i to zbog potrebe maskiranja, terenskih uslova, smanjivanja siluete. U to vreme optuženi Mitrović takođe je nosio zelenu maskirnu uniformu. Tokom akcije svedok je komunicirao sa optuženim Mitrovićem putem radio veze. Optuženi Mitrović je imao komandno mesto u *Vinariji* u Suvoj Reci/Suharekë. Preko radio veze optuženi Mitrović je pitao da li ima otpora, kakva je situacija, savetovao da ne žure i da budu sigurni. Svedokova četa se kretala tako što su vodovi išli jedan za drugim. Išli su preko sela Zočište/Zoçishtë i Opteruša/Optershë. Štitili su levi bok borbenoj grupi 549 brigade VJ. Svedokovoj četi u susret su išle čete iz Vranja, Kruševca i Niša. Spojili su se na raskrsnici koja je udaljena kilometar od sela Dobrodeljane/Dobrodelan.

Svedok je imao plavi *landrover* koji je korišćen za prevoz namirnica i municije. Vozio ga je kurir. Bio je blindiran i kao veoma sigurno vozilo svedok ga je povremeno koristio kada je trebalo negde da se bezbedno preveze. Taj *landrover* je uništen prilikom osvajanja sela Budakova/Budakovë, naleteo je na minu i raznet je. Posle dva dana svedok je dobio drugi, takođe plavi *landrover* ali koji nije bio blindiran.

Nakon svake akcije komandiri četa su bili obavezni da podnesu pismeni izveštaj komandantu odreda: „tu se, u tim izveštajima, podnosio kompletan, znači, sled događaja o primljenom zadatku, pravci borbeno grupe koje idu levo, desno, susedi, konkretan zadatak, pretpostavke o neprijatelju, kakav je neprijatelj, našta može da se naleti..“

Svedok zna da su prilikom bombardovanja kasarne u Prizrenu [25.03.1999] poginula dva pripadnika PJP ali ne zna da li je optuženi Mitrović 26.03.1999. bio na licu mesta. Toga dana [26.03. 1999] u ranim jutranjim časovima svedok je preko radio veze čuo razgovor između

optuženog Mitrovića i komandira Niške čete ali nije znao gde se u tom momentu optuženi Mitrović nalazio.

Komentar:

Odgovarajući na pitanje punomoćnika Todorovića kada je prvi *landrover* uništen svedok je odgovorio da je to bilo prilikom akcije u selu Budakovo, posle početka bombardovanja, ali da ne zna mesec i dan. To je značajno zbog toga što je po izjavama pojedinih optuženih i svedoka [optuženog Jovanovića i svedoka A] optuženi Mitrović viđen 26. 03.1999. [drugog dana bombardovanja] u plavom *landroveru* ispred OUP-a Suva Reka/Suharekë.

Nataša Kandić je pokazala svedoku dve fotografije iz perioda NATO bombardovanja na Kosovu: na prvoj, za policajca sa uperenom puškom u ranjenog pripadnika OVK, svedok je rekao da je reč o pripadniku njegove čete, izvšenom *Šišarki* i da je o svojim saznanima o tom događaju dao izjavu Tužilaštvu za ratne zločine. U vezi sa drugom fotografijom svedok je na pitanje o ruskim dobrovoljcima tvrdio da ih u njegovoj jedinici nije bilo. Međutim, optuženi Mitrović identifikovao je trojicu ruskih dobrovoljca i objasnio da su oni pripadnici tzv. Lutajuće jedinice, koja se vidi na fotografiji, i da se on slikao sa njima negde u maju 1993. kada ih je slučajno sreo oko Budakova/Budakovë. Identifikovanje ruskih dobrovoljaca je značajno zbog toga što je oštećena Shyrete Berisha pomenula da su 26.03.1999. u grupi policajaca koji su došli u njenu kuću, pored srpskih policajaca, bili i neki vojnici koji su govorili ruski.

Saslušanje svedoka Rada Jovića

U vreme događaja svedok je bio komandir drugog voda treće čete 37 odreda PJP. Neposredni starešina mu je bio Zoran Siketić, komandir treće čete. Svedok je sa drugim pripadnicima jedinice, koji su takođe bili na odmoru u Srbiji, stigao u Suva Reku/Suharekë ujutro, 23.03.1999. Cela treća četa je bila smeštena u hotelu *Balkan*. Ne seća se da li je po dolasku video komandira Siketića. Imali su vremena da ostave stvari i odmah su upućeni u selo Reštane/Reshtan na punkt. Došli su u selo u plavim uniformama ali su vraćeni da obuku zelene, ratne uniforme. Zadatak im je bio da drže taj punkt. Oko podne, 25.03. 1999. u Reštane/Reshtan su došli i ostali vodovi treće čete sa komandrom Siketićem. Odmah zatim dobili su naredbu da svi idu prema selu Studenčane/Studenqan i Samodražu/Samodrezh. Svedok je imao radio vezu sa komandrom čete. Kada su krenuli, napadnuti su jakom vatrom, pa su se sklonili u neke tri kuće na kraju Reštana/Reshtan, gde su prespavali, a potom ušli u prvo selo, prenoćili i krenuli prema selu Dobrodeljane/Dobrodelan.

Svedoku je poznato da je u prodavnici u Suvoj Reci/Suharekë ubijen jedan Srbin, ali nije siguran da je tim povodom policija organizovala blokadu grada.

Svedok je mesec dana nakon početka bombardovanja učestvovao u pretresima kuća u Suvoj Reci/Suharekë. Kuće su bile prazne.

Optuženog Mitrovića nikada nije video.

Saslušanje svedoka Saše Miškovića

Svedok je bio komandir prve čete 37 odreda PJP [Niška četa]. Uoči početka bombardovanja, svedok je pozvan na sastanak kod komandanta odreda, u kasarnu u Prizrenu. Bili su prisutni komandiri svih četa 37 odreda. Komandant odreda, optuženi Mitrović naredio je da se odmah izvrši dislokacija kasarne, što je i učinjeno tokom večeri. Sutradan [24.03.1999] komandiri četa su ponovo imali sastanak sa komandantom odreda, optuženim Mitrovićem. Sastanak je održan u fabrici poljoprivrednih proizvoda u Prizrenu [svedok ne zna ime], gde je odred izmešten iz

kasarne. Komandiri su dobili precizan i konkretan zadatak za sutradan izjutra [25.03.1999]. Svedok je dobio zadatak da iz Prizrena ide u Suvu Reku/Suharekë a odatle prema Studenčane/Studenčan, gde su bile locirane snage OVK, a sve u cilju uspostavljanja kontrole nad komunikacijom Suva Reka/Suharekë- Orahovac/Rahovec. Svi pripadnici 37 odreda nosili su zelene maskirne uniforme.

Tokom akcije, svedok je preko radio veze bio stalno u vezi sa optuženim Mitrovićem. Po svedokovom znanju, optuženi Mitrović nije imao stalno mesto i poziciju već je menjao zavisno od njegove procene situacije i zadatka.

Svedok je iz medija saznao za stradanje porodice Berisha.

Komentar:

Sva trojica saslušanih svedoka su starešine u 37 odredu PJP, čiji je komandant optuženi Mitrović (dvojica komandira četa i jedan komandir voda). Zajedničko u njihovim iskazima je to da su nakon proglašenja ratnog stanja svi pripadnici odreda nosili zelene maskirne uniforme; sve starešine u odredu bile su 24.03.1999. na sastanku sa optuženim Mitrovićem koji im je tada dao uputstva za delovanje u ratnim uslovima i konkretne zadatke na terenu, počev od sledećeg dana, i treće, da su tokom svih akcija komandiri četa bili u stalnoj radio vezi sa optuženim Mitrovićem i da je on u svakom trenutku znao situaciju na terenu i na osnovu toga je izdavao naređenja. Iskazi ove trojice svedoka ne potvrđuju odbranu optuženog Mitrovića .